

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני:

כבוד השופטת רות לורך, נשיאה – אב"ד
כבוד השופטת דבורה עטר
כבוד השופט עמי קובו, סגן נשיאה

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. פלונית

2. פלוני (עניינו הסתיים)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הינד נבאלסי ועו"ד דניאל איקן
ב"כ הנאשמת 1 עו"ד שירן ברגמן
ב"כ נפגעת העבירה עו"ד קרן מכלוף טליס
הנאשמת 1 הובאה על ידי שב"ס

נוסח זה של גזר הדין מותר בפרסום

גזר דין (נאשמת 1)

רקע

1. הנאשמת נותנת את הדין על מעשי סיוע לאינוס בתה הקטינה, בת ה-11, בידי בן זוגה של הנאשמת. בן זוגה של הנאשמת הגה תכנית מזעזעת שלפיה הוא יקיים עם הקטינה יחסי מין כדי שתהרהר, ולאחר שהקטינה תהרהר, היא תעבור הפלה, אשר תמורתה תקבל כסף מהמדינה. הנאשמת שיתפה פעולה עם בן זוגה בתכנית, וסייעה לו, פעם אחר פעם, לאנוס את בתה בת ה-11 – ולא שעתה לתחנוניה ולזעקותיה של הקטינה לעזרה.
2. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע העבירות הבאות: **סיוע לאינוס קטינה בת משפחה**, לפי סעיף 351(א) ו-31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) – כמפורט באישומים 1 ו-2 (ריבוי עבירות באישום 2); **התעללות בקטין על ידי אחראי בצוותא**, לפי סעיף 368 סיפא וסעיף 29 לחוק; **הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות בצוותא**, לפי סעיף 202 בנסיבות סעיפים 203(ב) ו-203(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק; **קשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א) לחוק; **הפרת חובה של הורה בצוותא** לפי סעיפים 337 ו-29 לחוק – כמפורט באישום 1; **תקיפת קטין חסר ישע (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 368(א) לחוק – כמפורט באישום 3; **איומים** לפי סעיף 192 לחוק; **שיבוש מהלכי משפט (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 244 לחוק – כמפורט באישום 4.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי ההגנה לא תוכל לטעון לקרבה לסייג לאחריות פלילית או כל טענה באשר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

- 1 ליכולתה של הנאשמת להבין את המעשים המיוחסים לה בכתב האישום ואת הפסול שבהם
2 וכן ביחס ליכולתה להימנע מהמעשים. כן הסכימו הצדדים כי מעשיה של הנאשמת מהווים
3 **סיוע ברף גבוה**. בין הצדדים לא הושגו הסכמות לעניין העונש.
4. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים בני זוג ולהם שלושה ילדים
5 קטינים משותפים. לנאשמת בת מנישואין קודמים ילדת יוני 08' (להלן: **הקטינה**).
- 6 **על פי האישום הראשון** – במהלך שנת 2019 אמר הנאשם 2 (להלן: **הנאשם**) לנאשמת כי
7 הוא יקיים עם הקטינה יחסי מין כדי שתהרה, ולאחר מכן היא תעבור הפלה אשר תמורתה
8 תקבל כסף מהמדינה. הנאשם שכנע את הנאשמת לשתף עמו פעולה בתוכנית, ואף טען
9 שהסכום שיתקבל מהמדינה יסייע במימון רכישת דירה והוצאות כלכליות נוספות,
10 והנאשמת הסכימה להוציא את התוכנית לפועל. לשם מימוש התוכנית, בשנת 2019, כאשר
11 הקטינה היתה בת 11 סיפרו הנאשמים לקטינה על אודות התוכנית וניסו לשכנעה לבצעה,
12 אולם היא סירבה. בהמשך אותו היום שוחח הנאשם פעם נוספת עם הקטינה בניסיון
13 לשכנעה לקיים עמו יחסי מין כדי שתוכל להרות. באותו היום **הורתה הנאשמת לקטינה**
14 **להיכנס לחדר השינה עם הנאשם כדי לממש את התוכנית**, אולם הקטינה סירבה. הנאשם
15 תפס את הקטינה וגרר אותה לחדר השינה בעוד הנאשמת יושבת בסלון הבית ולא עושה
16 דבר. בחדר השינה, הנאשם הפשיט את מכנסיה של הקטינה וחרף תחנוניה וזעקותיה,
17 החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה עד שהגיע לפורקן מיני. לאחר מכן נתן
18 הנאשם לקטינה סכום כסף בתמורה למעשיו והקטינה יצאה מהחדר והראתה לנאשמת
19 שקיבלה כסף מהנאשם עבור מעשיו. במהלך האירוע **שמעה הנאשמת את זעקותיה של**
20 **בתה הקטינה אך לא נכנסה לחדר השינה ולא מנעה מהנאשם את המשך מעשיו**.
- 21 בהמשך במועדים שאינם ידועים במדויק, בין השנים 2019 ועד לחודש מאי 2022 (להלן:
22 **התקופה הרלוונטית**) הנאשמים פעלו לשם מימוש תכניתם באופן הבא: **הנאשמת נהגה**
23 **לרשום בלוח השנה שהיה תלוי על קיר בבית את המועדים בהם הקטינה קיבלה מחזור**
24 **חודשי וזאת כדי לחשב את תקופת הביץ שלה; הנאשמת נהגה לשוחח עם הקטינה על**
25 **רצונה שהקטינה תהרה וניסתה לשכנעה. הקטינה השיבה שאינה מעוניינת להרות;**
26 **הנאשמת נהגה לבצע בדיקות הריון לקטינה כדי לבדוק האם הרתה כתוצאה ממעשי**
27 **האינוס שביצע בה הנאשם; הנאשם הסביר לקטינה כי מדובר בדבר טוב ובריא; במספר**
28 **הזדמנויות הנאשם הניע את הקטינה לקיים עמו יחסי מין בכך שנתן לה סכומי כסף**
29 **בתמורה לביצוע מעשי האינוס. לעיתים הקטינה נתנה לנאשמת את הכסף כדי שתשמור**
30 **עליו עבורה.**
- 31 בעקבות מעשי הנאשמים, חלה הידרדרות במצבה הנפשי של הקטינה עד שאושפזה בחודש
32 מאי 22' בבית חולים לבריאות הנפש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

1 **על פי האישום השני** – בין השנים 2019-2022 לצורך מימוש התוכנית גרר הנאשם את
2 הקטינה בתדירות גבוהה בשעות הלילה, אל חדר השינה ושם אנס אותה. בזמן מעשי
3 האונס, שהתה הנאשמת בסלון הבית. בחלק מהאירועים גם החדיר את אצבעותיו לתוך
4 איבר מינה של הקטינה ובחלקם הכריח אותה לצפות בסרטונים בהם נצפים גבר ואישה
5 מקיימים יחסי מין והקטינה סיפרה על כך לנאשמת. בחלק מהמקרים, הנאשם היכה את
6 הקטינה בעודה עירומה. בחלק מהאירועים לאחר שאנס הנאשם את הקטינה סיפר על כך
7 לנאשמת. לאחר חלק מהאירועים, פנתה הקטינה אל הנאשמת, לאחר שהנאשם ביצע בה
8 את מעשי האינוס, ושיתפה אותה במעשיו של הנאשם. הקטינה אמרה בבכי שהיא מעוניינת
9 שהנאשם יחדל ממעשיו, אולם הנאשמת לא פעלה כדי למנוע את המעשים.

10 **על פי האישום השלישי** – בתקופה הרלוונטית במועדים שונים **צבטה הנאשמת את**
11 **הקטינה בידיה, וסטרה לה באמצעות ידה על לחייה ועל ישבנה.**

12 **על פי האישום הרביעי** – במהלך חודש מאי 22' הגיעה הקטינה יחד עם שתי חברותיה
13 הקטניות לבית כדי לקחת משם את בגדיה לשם עזיבת הבית. **הנאשמת אמרה לקטינה**
14 **שאם היא תספר על אודות מה שקרה, היא תרצח אותה ולא יהיה לה בית לחזור אליו.**
15 הקטינה וחברותיה עזבו את הבית. בשני מועדים נוספים, **התקשרה הנאשמת לקטינה**
16 **ואמרה לה שלא תספר על אודות מעשי הנאשם וכי עליהן לתאם ביניהן גרסאות.**

17 5. לשם השלמת התמונה, הנאשם הורשע בעבירות של אינוס קטינה בת משפחה; התעללות
18 בקטין על ידי אחראי בצוותא; הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות בצוותא;
19 קשירת קשר לביצוע פשע והפרת חובה של הורה או אחראי. במסגרת הסדר טיעון בין
20 הצדדים, נדון הנאשם לעונש מוסכם של **17 שנות מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך
21 120,000 ₪ לקטינה.

תסקיר נפגעת העבירה

22 6. [הושמט].

23 ראיות לעונש

24 7. **חוות דעת על אודות הנאשמת שנערכה על ידי גב' מורן דודיאן – קרימינולוגית חברתית**
25 **שיקומית ועו"ס מיום 25.4.23 – [הושמט].**

26 8. עורכת חוות הדעת, גב' דודיאן, העידה בבית המשפט, [הושמט].

27 9. **חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי – [הושמט].**

28 10. **סיכום רפואי מהמרכז לבריאות הנפש באר יעקב – [הושמט].**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

11. מכתב מאת מתאמת הטיפול ב"קידום פרויקטים שיקומיים" לעו"ס במחלקת הרווחה
מיום 11.3.18 – [הושמט].

12. אימה של הנאשמת – [הושמט].

13. אחיה של הנאשמת – [הושמט].

טיעוני הצדדים

14. ב"כ המאשימה, עוה"ד הינד נאבולסי ודניאל איקון, טענו כי הערכים החברתיים שנפגעו הם אוניברסליים ואף קבועים באמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, הקובעת את אחריות המדינה לנקוט באמצעים מתאימים כדי להגן על ילדים מפני אלימות גופנית, נפשית או התעללות. הנאשמת פגעה בביטחונה, בגופה, בנפשה, בכבודה ובאוטונומיה של הקטינה. עבירות מין במשפחה הן מהשפלות והקשות בספר החוקים ומחייבות ענישה מחמירה שתבכר שיקולי גמול, הרתעה וסלידת החברה ממעשים אלה, ובפרט כאשר קיימים פערי כוחות משמעותיים בין הורה שבידיו הכוח והשליטה לבין ילד שהוא נזקק ותלותי. העבירות הנלוות במקרה זה מלמדות על אכזריות, דיכוי וביזוי של נפגעת העבירה. לצד העבירות המשותפות לנאשמת ולנאשם, האישומים השלישי והרביעי מתארים אלימות פיזית שביצעה הנאשמת כלפי הקטינה, איומים ושיבוש הליכי משפט.

במשך קרוב לשלוש שנים – מאז הייתה הקטינה בת 11 ועד טרם הגעתה לגיל 14 – סייעה הנאשמת לנאשם להוציא לפועל את תכניתם באופן שיטתי. מעשיהם חסרי רחמים ומעוררים שאת נפש, כאשר הנאשמים ביחד ולחוד עסקו את ילדותה של הקטינה ואת תמימותה, וגזרו עליה חיי ייסורים רק כדי לאפשר לנאשם לספק את דחפיו המיניים ורצונם לספק אינטרס כלכלי. אלמלא הסיוע של הנאשמת, העבירות לא היו מתרחשות. היא זו שהורתה לבתה להיכנס לחדר באישום הראשון, למרות סירובה; דאגה לרשום בלוח שנה את מועדי המחזור החודשי של בתה; נהגה לבצע לה בדיקות הריון, ושמרה על הכסף שאותו קיבלה בתה מהנאשם אחרי שאנס אותה. הנאשמת לא עשתה דבר גם כאשר בתה פנתה אליה בוכה ומתחננת לעזרה. הנאשמת אף לא סייעה לנפגעת העבירה לאחר שחשפה את הפגיעות.

תסקיר נפגעת העבירה מפרט את נזקי הקטינה בכל רבדי חייה, ומתאר נזק משמעותי גם בשל גילה הצעיר. הקטינה גדלה במציאות קשה מנשוא, בעקבות האירועים היא אושפזה בבית חולים פסיכיאטרי למשך חודשים ארוכים, וביצעה פגיעות עצמיות.

אין מקום להסתפק בעונש של מחצית מעונשו של הנאשם בהיותה מסייעת, כיוון שהורשעה גם בעבירות נוספות, כמבצעת עיקרית, ולא כמסייעת. כמו כן, כפי שהוסכם בין הצדדים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

- 1 מדובר ברף הגבוה של סיוע, שבוצע באופן אקטיבי, ותרומתה של הנאשמת למעשים לאורך
2 כל התקופה היא משמעותית.
- 3 המאשימה עתרה לראות את כל האישומים כאירוע אחד, ולקבוע מתחם עונש הולם הנע
4 בין 11 ועד ל-16 שנות מאסר בפועל.
- 5 הנאשמת נעדרת עבר פלילי, ובעלת רקע פסיכיאטרי, אך בניגוד לחוות הדעת
6 הקרימינולוגית, לא מדובר במי שהיתה כנועה ופאסיבית. מתסקיר נפגעת העבירה נלמד
7 שהיא הייתה מוכרת ברווחה, והמסמכים הפסיכיאטרים מלמדים שמצבה הנפשי מאוזן
8 לאורך השנים. לפיכך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת עונש במרכז המתחם, מאסר
9 מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.
- 10 15. ב"כ הנאשמת, עו"ד שירן ברגמן, טען כי אין מחלוקת שיוזם העבירות הוא הנאשם והוא
11 זה ששכנע את הנאשמת לשתף עמו פעולה, עת סיפר לה סיפור מופרך על אודות הכסף שהם
12 יקבלו בעקבות המעשים. העובדה שהנאשמת האמינה לכך מעידה על אישיותה הדלה
13 והיותה נוחה להשפעה.
- 14 ההגנה חולקת על טענת המאשימה שאלמלא הסיוע של הנאשמת, מעשי הנאשם לא היו
15 מתרחשים. מכתב האישום ברור שהנאשם הוא הדומיננטי, הגם שעל פי הסדר הטיעון
16 מדובר בסיוע ברף גבוה. הנאשם אף ביצע בקטינה מעשים שאינם חלק מהתכנית להכניסה
17 להריון, כגון החדרת אצבעות. באישום השלישי מדובר באלימות שאינה ברף גבוה,
18 ובאישום הרביעי מדובר במקרה חד פעמי של איום ושל שיבוש הליכי משפט.
- 19 במסגרת קביעת המתחם, יש לשקול את הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה,
20 ובמקרה הנוכחי מדובר בנאשמת חולת סכיזופרניה, ועל פי חוות הדעת מטעם ההגנה
21 הנאשמת היא בעלת חשיבה דלה וקונקרטית, בודדה, דלת כוחות, תלותית ונוחה להשפעה.
22 כל אלה עמדו ברקע לביצוע העבירה.
- 23 ההגנה הפנתה לפסיקה במקרים דומים של סיוע לביצוע עבירות מין חמורות, שבהם נגזרו
24 עונשים קלים של שנות מאסר בודדות, ובהתאם לכך עתרה למתחם עונש הנע בין 3 ועד ל-
25 6 שנות מאסר.
- 26 יש למקם את הנאשמת בתחתית מתחם העונש ההולם. היא הודתה, לקחה אחריות ובכך
27 חסכה את עדות נפגעת העבירה. מתסקיר נפגעת העבירה עולה שהקטינה ראתה שהנאשמת
28 בכתה בעת ביצוע העבירות, והקטינה אף ביקשה במסגרת תסקיר הנפגעת, שעונשה של
29 הנאשמת יהיה קל, היא מגלה געגוע לאימה ורוצה שתהייה חלק מחייה. באישור בית
30 המשפט, הקטינה משוחחת בטלפון עם אימה. לעניין הפיצוי, יש להסתפק בפיצוי נמוך
31 באופן משמעותי מזה שנגזר על הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

16. הנאשמת בדבריה לעונש הביעה צער ולקחה אחריות על מעשיה, מסרה שהיא אוהבת את בתה, וחשוב לה שבתה תשתקם. היא חווה קושי במעצר ומבקשת התחשבות בה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

17. מקרה זה הוא מקרה נדיר שבו אִם נושאת באחריות לפגיעות מיניות קשות בבתה הקטינה. בתי המשפט דנים, מעשה יום ביומו, בנאשמים, גברים, אשר פוגעים בבנות ובבני משפחה, אך מקרה שבו אִם מסייעת לבן זוגה לאנוס את בתה הקטינה – הוא חריג שבחריגים. נדמה כי האינסטינקט האימהי, אשר טבוע בכל אִם, ואפילו בקרב בעלי חיים – הוא להגן ככל יכולתה על צאצאיה, יוצאי חלציה. והנה, הנאשמת, לא רק שלא הגנה על בתה הקטינה, בת כ-11 בלבד בתחילת המעשים, אלא אף סייעה לבן זוגה לבצע בבתה מעשי אינוס קשים, חרף תחנוניה וזעקותיה. מעשים קשים אלה נמשכו קרוב לשלוש שנים.

18. כתב האישום כולל ארבעה אישומים שבכולם ביצעה הנאשמת עבירות כלפי בתה הקטינה. היא סייעה לבן זוגה לבצע מעשי אינוס בבתה, התעללה בה, תקפה אותה, ואף איימה עליה ושיבשה הליכים כדי למנוע את חשיפת הפגיעות. כל המעשים מהווים מסכת עבריינית אחת, קיים ביניהם קשר ענייני. מכאן שיש לראות בארבעת האישומים אירוע אחד ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**, כפי שאף הסכימו הצדדים.

19. הנאשמת פגעה בשורה של ערכים מוגנים ובראשם כבודה, נפשה וגופה של נפגעת העבירה, זכותה לחירות ולאוטונומיה על גופה, לביטחונה האישי והאמון הטבוע בתא המשפחתי. חומרה יתרה מאפיינת עבירות מין המבוצעות בקטינה על ידי בן משפחה ובמקרה חריג זה הנאשמת – אימה של נפגעת העבירה הקטינה אשר סייעה לבן זוגה לפגוע פגיעות קשות בבתה בסביבה שבה היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת, תוך ניצול לרעה של הקרבה ושל האמון השורר במסגרת התא המשפחתי בין הפוגעת לבין נפגעת העבירה, כמו גם את כוחם העדיף של האם ושל בן זוגה, פער הגילים המשמעותי ומעמדם כלפי הנפגעת. גילם הצעיר ותמימותם של ילדות וילדים נפגעי עבירה הופכים אותם לפגיעים במיוחד, בפרט כאשר הפגיעה מתרחשת על ידי קרוב משפחה בוגר המנצל זאת, בתוך ביתם מבצרם. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך בענישה מחמירה בעבירות מין המבוצעות בקטינים על ידי בן משפחה או על ידי דמות קרובה אחרת, שהן מהבזויות שבספר החוקים. עבירות מין אשר מתבצעות בחוג המשפחה, פוגעות לא רק בגוף אלא גם בנפש, תוך שהן מרסקות את האמון הבסיסי במקום שאמור להיות מוגן ובטוח לקטינים נפגעי העבירה. על העונש להעמיד במרכזו את הפגיעה בנפגעת העבירה, שעלולה ללוותה למשך כל חייה, ולא בנקל תימחה עם חלוף הזמן. במקרים שבהם העבירה מתבצעת בתוך התא המשפחתי, יש לפגיעה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

גם השלכות הרסניות על המרקם המשפחתי כולו. משכך, נדרשת ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה אשר תבטא את ההוקעה החברתית והפסול המוסרי שבמעשים (כב' משנה לנשיאה (כתוארו אז) ע' פוגלמן ע"פ 4099/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (6.12.2022); כב' השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 3615/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 71 (26.3.2020); כב' השופטת י' וילנר בע"פ 5815/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (31.05.2023); כב' השופט ד' מינץ בע"פ 2783/22 דאבוש נ' מדינת ישראל, פסקה 57 (12.5.2023); כב' השופט י' אלרון בע"פ 1831/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (30.1.2022)).

20. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה. זאת בהינתן התקופה הממושכת בה בוצעו העבירות, על פני קרוב לשלוש שנים; גילה הצעיר של הקטינה, שהייתה בת 11 בעת תחילת המעשים, ועד שטרם מלאו לה 14; שיתוף הפעולה בין שתי דמויות הוריות בפגיעה קשה ביותר בקטינה נפגעת העבירה, הרף הגבוה של מעשה הסיוע והפגיעה הקשה בנפגעת העבירה.

21. חומרת העבירה של עבירת סיוע לאינוס קטינה בת משפחה נלמדת גם מהעונש המרבי הקבוע לצידה העומד על 10 שנות מאסר, לכל עבירה, שהיא מחצית מהעונש המרבי העומד בצד עבירת האינוס. בעבירה של סיוע לאינוס בת משפחה, בהתאם לסעיף 32(3) לחוק, קיים עונש מזערי שלא יפחת ממחצית העונש המזערי שנקבע בעניין הביצוע העיקרי – כלומר מאסר למשך שנתיים וחצי. העונש הקבוע בצידה של עבירת התעללות בקטין על ידי אחראי עומד על 9 שנות מאסר לכל עבירה. כל זאת בנוסף לביצוע עבירות של תקיפת קטין חסר ישע; הבאת אדם לידי עיסוק בזנות; קשירת קשר לביצוע פשע; הפרת חובה של הורה, איומים ושיבוש במהלכי משפט.

22. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשמת, אמה של נפגעת העבירה, קשרה קשר עם בן זוגה, הנאשם, במסגרתו הנאשם יקיים יחסי מין עם הקטינה, אז כבת 11, ולאחר שהיא תהרה, היא תעבור הפלה שבגינה יקבלו בני הזוג כסף מהמדינה בסכום אשר יסייע להם ברכישת דירה. על אף סירובה של בתה הקטינה, הנאשמת הורתה לה להיכנס לחדר השינה עם הנאשם כדי להוציא את התוכנית אל הפועל, אך זו התנגדה והנאשם גרר אותה לחדר השינה וחרף זעקותיה ותחנוניה – אנס אותה. בכל אותו הזמן הנאשמת ישבה בסלון הבית, שמעה את זעקותיה לעזרה של בתה אך לא סייעה לה. בהמשך לאירוע המתואר, מאז היתה הקטינה בת 11 ובמשך קרוב לשלוש שנים, נהגה הנאשמת לרשום בלוח שנה את מועדי קבלת המחזור החודשי של הקטינה בכדי לחשב את מועד הביוץ, נהגה לשוחח עם הקטינה ולשכנעה לשתף פעולה, נהגה לבצע לקטינה בדיקות הריון, וקיבלה מהקטינה חלק מהכסף שנתן לה הנאשם בתמורה למעשי האינוס. במהלך כל אותה התקופה הנאשם שב וגרר את הקטינה לחדר השינה ואנס אותה ובחלק מהמקרים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

1 היכה אותה, כל זאת בעת שהנאשמת נמצאת בבית. בחלק מהמקרים הקטינה פנתה לעזרת
2 אימה הנאשמת, שיתפה אותה במעשי הנאשם וביקשה בבכי שהנאשם יחדל ממעשיו, אולם
3 הנאשמת לא הגנה על בתה, ולא פעלה להפסקת מעשי האינוס. נוסף על כך, הנאשמת סטרה
4 וצבטה את הקטינה במועדים שונים. במהלך חודש מאי 22' כאשר הקטינה הגיעה לבית
5 המשפחה במטרה לקחת את חפציה ולעזוב את הבית, אימה עליה הנאשמת שתרחצ אותה
6 אם תספר אודות הפגיעות בה, ובמועד אחר אמרה לה שלא תספר אודות הפגיעות וכי עליהן
7 לתאם גרסאות.

8 מעשיה של הנאשמת, אם הקטינה, קשים וחריגים בחומרתם, בהיותה הדמות שאמורה
9 להגן על בתה ולשמור על שלומה וביטחונה. היא פעלה עם הנאשם תוך תכנון מוקדם,
10 התעללה בקטינה, תקפה אותה וסייעה באינוסה. חלקה היחסי בעבירה המרכזית – ריבוי
11 מעשי אינוס הקטינה, הוא סיוע לביצוע העבירות על ידי הנאשם, ואין מחלוקת בין הצדדים
12 כי מדובר בסיוע ברף גבוה. מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית היא
13 משמעותית, וכך גם מידת התרומה של הסיוע לנזק שנגרם. מדובר בסיוע אקטיבי ומתמשך,
14 ולא בסיוע במחדל בלבד. חלקה בעבירות ההתעללות בקטינה, הפרת חובה של הורה,
15 קשירת קשר, תקיפת הקטינה, איומים ושיבוש מהלכי משפט – הוא ממשי ומעמדה הוא
16 של מבצעת עיקרית, ולא של מסייעת.

17 23. טענת ההגנה כי מידת ההשפעה של הנאשם על הנאשמת היא משמעותית בהיותה דלה
18 ונוחה להשפעה, דינה להתקבל באופן חלקי בלבד. אף אם מדובר באישה הלוקה בנפשה,
19 דלת כוחות, אשר גילתה תלות כלכלית ורגשית בנאשם – כל אלה אינם יכולים להוות שיקול
20 לקולה להסכמתה לתוכנית הזדונית לפגיעה בה קשה ואכזרית בבתה ובפרט שהמניע
21 העומד ביסוד התכנית, כעולה מכתב האישום מסתכם בבצע כסף. מצבה הנפשי של
22 הנאשמת היה מאוזן לאורך השנים, וכפי שהוסכם בין הצדדים, אין המדובר במקרה של
23 קרבה לסייג לאחריות הפלילית.

24 הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירות, גם אם בחלקן קשורות לאופי הקשר
25 שלה עם הנאשם ולמבנה אישיותה, הן בעיקרן בצע כסף, תוך שהנאשמת סייעה לנאשם
26 לבצע פגיעות מיניות קשות בקטינה נוכח אמונתה כי ככל שהקטינה תהרה ותבצע הפלה,
27 יזכו בסכום כסף משמעותי מהמדינה.

28 24. הנזק שנגרם ממעשיהם של הנאשמים חמור ומפורט בהרחבה בתסקיר נפגעת העבירה.
29 [הושמט]

30 הנאשמת בגדה באמון שנתנה בה בתה הקטינה, וערערה אצל הקטינה את האמון הבסיסי
31 ואת התשתית להתפתחות תקינה. מעשיה של הנאשמת שלא סיפקה לקטינה הגנה, הותירו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 בה צלקות רגשיות עמן היא מתמודדת עד היום. השלכות הפגיעה ניכרות בכל תחומי חייה.
2 [הושמט].
- 3 להערכת עורכת התסקיר, לא מן הנמנע שהשלכות הפגיעה ילוו את הקטינה למשך חייה,
4 סביר שתהליך השיקום יהיה ארוך מאוד והיא תזדקק לטיפול למשך כל חייה.
- 5 25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי אין פסיקה דומה באופן ממשי לנסיבות העבירות
6 בהן הורשעה הנאשמת. בעבירות של סיוע לאיננוס הוטלו על נאשמים עונשי מאסר. כך
7 למשל בע"פ 5872/09 פלוני נ' מדינת ישראל (15.8.10), הורשע נאשם, קטין בעת ביצוע
8 העבירה בסיוע לאיננוס קטינה שהיתה בת זוגו באותה עת (לצד עבירות של מעשה מגונה).
9 המבצע העיקרי נדון לעונש של 8 שנות מאסר בפועל (כאשר נסיבות אישיות חריגות נשקלו
10 לקולה) והנאשם נדון לעונש של 7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון התייחס לכך
11 שבית המשפט המחוזי שקל שיקולים לחומרה שאינם חלק מהתשתית העובדתית בכתב
12 האישום, את היות הנאשם קטין, ללא עבר פלילי וסיכויי שיקומו גבוהים, והפחית את עונש
13 ל-6 שנות מאסר בפועל. נסיבותיו של פסק הדין האמור שונות מעניינה של הנאשמת,
14 הנאשם קטין, מדובר באירוע יחיד בקורבן שאינה בת משפחה.
- 15 הפסיקה שהגישה ההגנה כוללת מקרים שאינם תואמים את חומרת העבירות בהן הורשעה
16 הנאשמת, נסיבותיהם שונות באופן משמעותי מהמקרה הנוכחי, ובהם ככלל מידת הסיוע
17 נמוכה יותר מהמקרה הנוכחי. כך למשל בתפ"ח (מחוזי ת"א) 30942-09-12 מדינת ישראל
18 נ' פלוני (25.2.15), שם הורשעה אִם בסיוע במחדל לעבירות מין שביצע בעלה בשלושת
19 בנותיה במשך תקופה ארוכה. האם ידעה על המעשים אולם לא נקטה בפעולה לסכלם. כמו
20 כן, היא נקטה באלימות כלפי ילדיה, וכן שכנעה את בנותיה שלא להתלונן על מעשי בעלה.
21 היא נדונה לעונש של 3 שנות מאסר ; בתפ"ח (מחוזי ת"א) 33885-02-14 מדינת ישראל נ'
22 פלוני (21.9.16) הורשעה נאשמת על פי הודאתה בריבוי מקרים של אי מניעת פשע ואי דווח,
23 סיוע להתעללות בקטין וסיוע למעשה מגונה. הנאשמת ידעה על המעשים שביצע בן זוגה
24 בילדיה בין במפורש ובין בעצימת עיניים, ולא עשתה דבר כדי למנוע את מעשיו. הנאשמת
25 עברה הליך שיקום ונדונה לעונש של שנת מאסר בפועל.
- 26 בע"פ 9283/16 פלוני נ' מדינת ישראל (24.1.18), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם
27 אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות. הנאשם סב שהורשע בסיוע לביצוע עבירות מין של חתנו
28 בנכדתו הקטינה. מדובר בסיוע ברף גבוה. הנאשם מבוגר, הסובל מבעיות רפואיות ונעדר
29 עבר פלילי, נדון לעונש של 52 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
- 30 פסקי הדין אינם יכולים לסייע לקביעת רמת הענישה הראויה במקרה זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

26. **יחס הענישה בין הנאשם לנאשמת** – העבירה המרכזית במקרה זה היא סיוע למעשי אינוס בת משפחה. חוק העונשין בסעיף 32 קובע את העיקרון כי ככלל, "הסיוע לעבור עבירה – עונשו – מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי". נקבע בפסיקה כי גזירת הדין לא נעשית בהתאם לנוסחה מתמטית, ואף שיש לשמור במידת האפשר על יחס הולם בענישת מבצעים, יכולות להיווצר נסיבות שיובלו לחריגה מהפער בעונשם של המבצעים אף שחלקם שונה. בקביעת העונש במקרה קונקרטי, היחס של מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, מהווה נקודת מוצא לדיון, אך לא בהכרח נקודת סיום. קביעת העונש הקונקרטי על מסייע לביצוע עבירה, צריכה להיבחן לגופו של עניין ובשים לב למכלול השיקולים, לרבות חלקו היחסי של המסייע לעבירה (אשר נבחן בעת קביעת המתחם) ונסיבותיו האישיות של הנאשם (אשר נבחנות בגדרי המתחם) (ראו לעניין זה: ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.16); ע"פ 8598/14 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (1.3.14); ע"פ 8281/16 **טרביה נ' מדינת ישראל** (1.8.17)).
- במקרה זה נקבע כי רמת הסיוע של הנאשמת היא ברף גבוה. כמתואר לעיל, הסיוע של הנאשמת הוא על דרך של עשייה אקטיבית, ולא בדרך של מחדל. מעבר למעשי הסיוע, הנאשמת הורשעה כמבצעת בצוותא עם הנאשם עבירת התעללות בקטין על ידי אחראי, הבאת אדם לעיסוק בזנות, קשירת קשר והפרת חובה של הורה. כמו כן הורשעה הנאשמת בעבירות אותן ביצע לבדה הכוללות תקיפת הקטינה, איומים ושיבוש מהלכי משפט.
- הנאשם נדון, כאמור, במסגרת הסדר טיעון לעונש של 17 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הסדר הטיעון היה פרי של הליך גישור כאשר השיקול המרכזי היה טובת הקטינה, אשר הודאת הנאשם ביטאה הכרה בפגיעה בה וכן לנוכח הקושי של הקטינה להעיד נגד הוריה. בגזר הדין הדגשנו את הנסיבות החריגות בחומרתן בעבירות ואת העונש המקל שעליו הסכימו הצדדים לעומת העונש שהיה צפוי להיגזר עליו לאחר ניהול הוכחות, אלמלא החשיבות הרבה שבהודאת הנאשם וחיסכון בעדות הקטינה.
- נוכח כל האמור, הנסיבות שהביאו לקביעת עונש קל באופן יחסי על הנאשם כמבצע עיקרי, רמת הסיוע ברף גבוה במעשי הנאשמת, ביצוע עבירות בצוותא ובעירות נוספות בהן הורשעה הנאשמת – המסקנה היא שיש לקבוע את הרף התחתון של המתחם בעניינה של הנאשמת, כך שיהיה גבוה ממחצית העונש שנגזר על הנאשם.
- כמו כן, לנוכח חומרתם הרבה של המעשים, ראוי שהרף התחתון של המתחם לא יהיה נמוך מהעונש המרבי בגין עבירה אחת של סיוע לאינוס בת משפחה (10 שנים).
27. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-10 ועד ל-14 שנות מאסר בפועל**.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

1 במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

2 גזירת העונש בגדרי המתחם

3 28. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות**

4 **שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו נתנו דעתנו לכך שהנאשמת בת 39 אם ל-4

5 ילדים, ללא עבר פלילי. אף שגדלה במציאות חיים מורכבת ובעזובה רגשית, סיימה 12 שנות

6 לימוד, שירות לאומי ואף השתלבה בלימודים מקצועיים. בגיל 24 נישאה ומנישואיה אלה

7 בתה נפגעת העבירה. לאחר שנה בני הזוג התגרשו על רקע אלימות שחוותה מבעלה. בגיל

8 25 אובחנה כחולת סכיזופרניה, אושפזה בבית חולים פסיכיאטרי לתקופה קצרה ומאז

9 ולאורך השנים נמצאת במעקב פסיכיאטרי ונוטלת טיפול תרופתי המאזן את מצבה הנפשי.

10 ניהלה קשרים זוגיים שבהם היתה מוחלשת וחוותה אלימות. תוארה על ידי הקרימינולוגית

11 המאבחנת כבעלת אישיות חלשה ודלה, קלה להשפעה, הנוטה לפאסיביות ולתלותיות. מובן

12 שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשמת בהיותו מאסר ראשון ובפרט לנוכח מצבה הנפשי

13 ואישיותה התלותית והחלשה כמו גם הריחוק מילדיה והיעדר מקורות תמיכה

14 משמעותיים. מובן שמאסר ממושך יפגע גם בילדיה הקטינים נוכח הריחוק ממנה. יש לתת

15 משקל למאפייני אישיותה המורכבים והדלים של הנאשמת, כפי שהם עולים מתוך חוות

16 הדעת שהוגשה בעניינה ומעדות עורכת חוות הדעת.

17 הנאשמת הודתה ונטלה אחריות למעשיה. בהודאת הנאשמת באשמה, ביחד עם הנאשם –

18 נחסכה עדות נפגעת העבירה, אשר צפויה הייתה להיות קשה עבורה, כפי שעלה אף מדברי

19 באת כוח נפגעת העבירה, עו"ד קרן מכלוף. עוד נתנו דעתנו לעמדת נפגעת העבירה בקשר

20 לענישת הנאשמת, אשר ביקשה שלא להחמיר עם הנאשמת, הגם שיש להתייחס לדברים

21 בזהירות הראויה בשל היותה קטינה, ולכמיהתה לקשר עם אמה הנאשמת.

22 כמו כן נתנו דעתנו לחלוף הזמן בן השנתיים מעת ביצוע העבירות ולתקופה המעצר שבה

23 שוהה הנאשמת מחודש יוני 22.

24 29. באיזון בין השיקולים השונים, אנו סבורים כי יש לגזור על הנאשמת עונש בתחתית מתחם

25 העונש הראוי, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי משמעותי לקטינה בגין הנזקים הכבדים

26 שגרמה לה, ובגובה שיעלה על מחצית הסכום שנפסק בעניינו של הנאשם.

27 סוף דבר

28 30. לפיכך, אנו גוזרים על הנאשמת את העונשים המפורטים להלן:

29 א. 10 שנות מאסר בפועל, אשר מניין מיום מעצרה 29.6.22.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 30501-07-22 מדינת ישראל נ' פלונית

- 1 ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מיום שחרורה
2 ממאסר על עבירת מין מסוג פשע, או עבירה מן העבירות שבהן הורשעה.
3 ג. פיצוי בסך 70,000 ₪ לקטינה. הפיצוי יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים
4 ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.24. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו,
5 תעמוד היתרה לפירעון מיידי. תשומת לב ההגנה לכך התשלום מבוצע באמצעות
6 המרכז לגביית קנסות, ולא באמצעות מזכירות בית המשפט.
7 מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לעורכת תסקיר נפגעת העבירה.
8 זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

9

10

11

12

ניתן והודע היום י"ט תמוז תשפ"ד, 25/07/2024 במעמד הנוכחים.

13

עמי קובו, שופט, סגן הנשיאה

דבורה עטר, שופטת

רות לור, שופטת - נשיאה

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24